

dosarul nr. 3ra-1444/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Barbos)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Țurcan, I. Muruianu,)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți Agenția Proprietății Publice și Întreprinderea cu capital străin „Immobildream” Societate cu răspundere limitată cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 10 februarie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți Agenția Proprietății Publice și Întreprinderea cu capital străin „Immobildeam” Societate cu răspundere limitată cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 21 decembrie 2015 Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 4/20-8 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al Întreprinderii cu capital străin „Immobildeam” SRL din str. S. Lazo, 14.

A susținut că potrivit art.64 Legii cu privire la administrația publică locală, Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat a efectuat controlul sub aspectul legalității al deciziei în cauză și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor legale din care considerente la data de 14 ianuarie 2016, a notificat Consiliul municipal Chișinău, privind abrogarea actului litigios, însă a primit refuz.

A susținut că în baza prevederilor art.315 Cod Civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar conform pct.6 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1428 din 16 decembrie 2008, vânzarea terenurilor aferente din domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale, la decizia consiliilor locale, vânzarea terenurilor aferente din domeniul privat al statului se efectuează de către Agenția Proprietății Publice, subordonată Ministerului Economiei care, în numele statului, încheie contracte de vânzare-cumpărare.

A explicat că în temeiul datelor din Registrul bunurilor imobile proprietarul terenului vizat în decizia notificată este Republica Moldova, iar conform prevederilor art.23 al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, în caz de litigiu asupra datelor privind bunurile imobile formate, ca bază se i-au datele din cadastrul bunurilor imobile, până când aceste date nu vor fi contestate în condițiile legii.

A considerat că la adoptarea actului administrativ Consiliul municipal Chișinău a ignorat art.9 alin.(2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stabilesc că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, cât și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

A solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 4/20-8 din 21 decembrie 2015 Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al ÎCS „Immobildream” SRL din str. S. Lazo, 14, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă și anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/20-8 din 21 decembrie 2015 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al Întreprinderii cu capital străin „Immobildream” Societate cu răspundere limitată din str. S. Lazo, 14. A fost menținută măsura de asigurare aplicată prin încheierea din 15 februarie 2016.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, la adoptarea deciziei nr. 4/20-8 din 21 decembrie 2015, cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat SC „Immobildream” SRL din mun. Chișinău, str. S. Lazo, 14, Consiliul municipal Chișinău a dispus de un bun asupra căruia nu deținea dreptul de proprietate, deoarece în Registrul Bunurilor Imobile este înregistrat cu titlu de proprietar a terenului litigios Republica Moldova și nu există o Hotărâre de Guvern prin care fie transmis dreptul de proprietate a Statului către administrația publică locală așa cum prevede art. 6 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 121-XVI din 04 mai 2007 cu privire la administrarea și deetatizarea proprietății publice și art. 8 alin. (2) al Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale.

La data de 20 iulie 2018, în termenul prevăzut de lege, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale, deoarece nu au fost determinate circumstanțele reale, instanțele au calificat greșit raportul material litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat greșit legea și analogia legii.

A menționat că în conformitate cu art.42 al Codului funciar, a Legii privind proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, a Legii privind delimitarea terenurilor proprietate publică, aceste terenuri constituie proprietate municipală, iar potrivit prevederilor art.9 din Codul funciar, art.14 din Legea privind administrația publică locală, numai Consiliul municipal Chișinău decide transmiterea lor în proprietate, arendă sau folosință, respectiv, nu este corect că proprietar al terenului cu nr. cadastral 0100521130 este Statul și nu Autoritatea publică locală.

A susținut că înregistrarea dreptului de proprietate asupra Republicii Moldova în Registrul Bunurilor Imobile a fost efectuată la data de 23 martie 1999, la înregistrarea masivă în temeiul Legii Cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998.

A afirmat că acest teren nu a fost delimitat ca teren proprietate de stat nici printr-o hotărâre de Guvern conform prevederilor de delimitare a terenurilor, iar prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr.25/15-1 din 12 decembrie 2000 s-a repartizat în folosință terenul cu suprafața de 0,071 ha din str. S. Lazo lui Hussain AL Nimah Hasan Ali, în baza deciziei menționate, Primăria mun. Chișinău a eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 19 decembrie 2000 care a fost înregistrat în subcapitolul III, Grevarea drepturilor patrimoniale al Registrului bunurilor imobile. Iar prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.2/18-1 din 27.02.20X terenul cu nr. cadastral 0100521130 este delimitat ca proprietate municipală din domeniul privat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic